

Sally Rooney

Skønne verden, hvor er du

358 sider

Gutkind En bog blottet for de gængse citater med citationstegn. Dialogerne bliver holdt i sproget, i tankerne, i beskrivelserne, og det er befriende at læse en bog, der opsætningsmæssigt skiller sig ud. Miljøbeskrivelser, karakteropbygninger, tanker og dialoger i en pærevælling, og det er dejligt, og noget vi nikker genkendende til. For det afspejler virkeligheden for mange af vi læsere, der kører rundt mellem tanker og handlinger.

Forfatteren Alice møder lagerarbejderen Felix og inviterer ham med til Rom. I Dublin er hendes bedste veninde, Erleen ved at komme sig over sin kærestesorg. Og hun genoptager en flirt med Simon, som hun har kendt, siden hun var lille.

De fire er stadig unge, men årene er ved at indhente dem. Hvordan tackler man både venskab, forelskelser, begær, kærlighed og almindelig livsappetit og længslen efter verdens skønhed.

Karakterne i bogen gør noget ved en. De går ind og roder op i ens følelser og adfærdstræk som irritation, akavethed, angsten, modstanden mod at åbne følelsesmæssigt op, trang til filosofiske diskussioner; det som vi nu møder på vejen gennem livet. Videre er klimaangst, klassebevidsthed og sprog nogle af de temaer, som forfatteren lader sine hovedpersoner tage sig af og umærkeligt lader trænge igennem med holdninger af forskellig slags. Det kan man så som læser bruge eller lade være. Tænker over eller lade være.

Selv om persongalleriet ofte forsøger at gemme sig bag de filosofiske og akademiske holdninger og diskussioner, ligger der en dyb længsel gemt efter at opleve nærhed, glæde, storhed og ikke mindst livets skønhed. I deres egen verden og i mødet mellem hinanden.

Og det må vi sige, det er til gavn og glæde for alle os, der nu og da måske kommer lidt for langt ud af en tangent, mens det, som vi savner i virkeligheden ligger lige for.

En god og forstandig roman.